

Prima instanță: judecătoria Bender (jud. R. Pulbere)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, A. Nogai, Vl. Brașoveanu)

DECIZIE

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic

Oleg Sternioală

examinînd recursul declarat de către avocatul Grivneac Mihai, în interesele Asociației Obștești Asociația Vînătorilor din Republica Moldova „Vulturul”, împotriva deciziei din 01 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare de judecată înaintată de Asociația Obștească Asociația Vînătorilor din Republica Moldova „Vulturul” împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Tighina” cu privire la revendicarea bunurilor imobile, obligarea Oficiului Cadastral Teritorial Căușeni de a înregistra bunurile imobile, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, și

cererea reconvențională depusă de Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură „Tighina” împotriva Asociației Obștești Asociația Vînătorilor din Republica Moldova „Vulturul” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile,

c o n s t a t ă :

La data de 28 august 2008, Asociația Obștească Asociația Vînătorilor din Republica Moldova „Vulturul” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Tighina” cu privire la revindicarea bunurilor imobile, obligarea Oficiului Cadastral Teritorial Căușeni la înregistrarea bunurilor imobile, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la data de 04.02.1949 în satul Copanca, rl Căușeni a fost fondată gospodăria cinegetică, căreia, prin Hotărârea Sovietului Miniștrilor al RSS Moldovenești nr.111 din 04.02.1949, i-au fost transmise în gestiune terenuri pentru vânătoare, pe care, ulterior, au fost construite bunuri imobile, și anume hotel, beci, depozit, casă de locuit și altele. După destrămarea

URSS, Consiliul Central al Asociației Militare de Vânători a transmis toate bunurile aflate pe teritoriul Republicii Moldova în proprietatea Asociației Militare de Vânători a Republicii Moldova, înregistrată la 11.06.1993 cu nr. 200 la Ministerul Justiției al RM.

Menționează reclamantul că, în decembrie 2002, pe lângă Cancelaria Guvernului a fost fondată Întreprinderea Experimentală Silvocinegetică de Stat „Talmaza” cu sediul în satul Copanca, care în baza hotărârii Guvernului nr.1381 din 29.11.2004, a fost transmisă din subordinea Cancelariei de Stat în subordinea Agenției de Stat pentru Silvicultură „Moldsilva”.

Susține reclamantul că, bunurile imobile cu nr. cadastrale 7616200.114.01, 7616200.114.02, 7616200.114.03, 7616200.114.04, deși sunt înregistrate la Primăria sat. Copanca, rl Căușeni și incluse la evidența Asociației Obștești Asociația Vânătorilor din Republica Moldova „Vulturul” ca mijloace fixe pentru care se achită impozitele, sunt înregistrate la OCT Căușeni pe numele Întreprinderii Experimentale Silvocinegetice de Stat „Talmaza” al cărui succesori este Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură „Tighina”.

Consideră reclamantul că, bunurile imobile nominalizate supra ilegal se află în proprietatea pârâtului, prin urmare solicită revendicarea acestora de la Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură “Tighina”.

În cadrul judecării pricinii, Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură ”Tighina” a depus cerere reconvențională împotriva Asociației Vânătorilor din Republica Moldova „Vulturul” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile înregistrate la OCT Căușeni sub numărul cadastral 7616200114, cu nr. de inventariere 133, ca proprietate a Întreprinderii Experimentale Silvocinegetice de Stat ”Talmaza”.

În susținerea cererii reconvenționale s-a indicat că, conform hotărârii Guvernului nr. 1318 din 29.11.2004 și a dispoziției Guvernului nr. 179-d din 02.12.2004, Întreprinderea Experimentală Silvocinegetică de Stat „Talmaza”, creată prin hotărârea Guvernului nr. 902 din 10.07.2002, a fost trecută din subordinea Cancelariei de Stat în subordinea Agenției de Stat pentru Silvicultură „Moldsilva”.

Afirmă că, conform ordinului Agenției de Stat pentru Silvicultură „Moldsilva” nr. 22-p din 09.02.2005, Întreprinderea Experimentală Silvocinegetică de Stat „Talmaza” a fost lichidată, bunurile materiale aflate în proprietatea căreia, conform actului de predare-primire din 25.03.2005, fiind primite de Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură „Tighina”.

Declară că, bunurile imobile contestate, înregistrate la Oficiul Cadastral Teritorial Căușeni la 29.07.2003 sub nr. cadastral 7616200114, număr de inventariere 133, ca proprietate a Întreprinderii Experimentale Silvocinegetice de Stat „Talmaza”, nu sînt incluse în actul de predare-primire din 25.03.2005 și nu pot fi înregistrate la OCT Căușeni ca proprietate a ÎSS „Tighina”, din motiv că bunurile imobile din litigiu se află în posesia nelegitimă a Asociației Vânătorilor din Republica Moldova “Vulturul”.

Solicită recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobilele din litigiu.

Prin încheierea din 08 februarie 2013 a judecătorei Bender s-a atras în calitate de intervenient principal - Dîlchina Liudmila în procesul intentat la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Vînătorilor din Republica Moldova "Vulturul" împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură "Tighina" cu privire la revendicarea bunurilor imobile și la acțiunea reconvențională înaintată de Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură "Tighina" împotriva Asociației Vînătorilor din Republica Moldova "Vulturul" cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate (vol. II, f.d. 198-199).

Prin încheierea din 20 mai 2014 a judecătorei Bender s-a admis renunțul reprezentantului Asociației Vînătorilor din Republica Moldova "Vulturul" la pretenția cu privire la revendicarea bunurilor imobile cu nr. cadastral 7616114.160 și cu nr. cadastral 7616114.160.01; s-a admis renunțul reprezentantului Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură "Tighina" la pretenția cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile cu nr. cadastral 7616114.160 și cu nr. cadastral 7616114.160.01 și s-a încetat procesul în partea ce ține de revendicarea bunurilor imobile cu nr. cadastral 7616114.160 și cu nr. cadastral 7616114.160.01 și recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile cu nr. cadastral 7616114.160 și cu nr. cadastral 7616114.160.01 (vol. III, f.d. 184-185).

La data de 10 iunie 2014 avocatul Grivneac Mihai, în interesele Asociației Vînătorilor din Republica Moldova "Vulturul", și-a concretizat pretențiile din acțiune solicitînd repunerea în termen a cererii de chemare în judecată; respingerea acțiunii reconvenționale; revendicarea bunurilor imobile aflate în proprietatea nelegitimă a Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură "Tighina" înregistrate la OCT Căușeni cu nr. cadastrale 7616200.114.01, 7616200.114.02, 7616200.114.03, 7616200.114.04 și celelalte construcții indicate în anexa la Îndreptare la Primărie, în decizia Primăriei nr. 10/3 din 07.10.1998, în Adeverința de Înregistrare în drept de proprietate din 20.11.1998 și în Pașaportul tehnic nr. 123 din 20.11.1998 (fără imobilul cu lit. "G"); obligarea OCT Căușeni să înregistreze imobilele în litigiu pe numele Asociației Vînătorilor din Republica Moldova "Vulturul"; încasarea cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat achitată în prima instanță în mărime de 270 lei, taxa de stat achitată în instanța de apel în mărime 2250 lei, cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 15000 lei, cheltuieli de transport în sumă de 5190,75 lei și alte cheltuieli legate de înștiințarea participanților, xerox în mărime de 387,91 lei, în total suma de 23098,66 lei, precum și repararea prejudiciului moral în sumă de 50000 lei. (vol. III, f.d, 161)

Prin hotărîrea din 24 iunie 2014 judecătorei Bender s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Vînătorilor din RM "Vulturul" și cererea reconvențională înaintată de Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură "Tighina".

Prin decizia din 01 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Asociația Obștească Asociația Vînătorilor din Republica Moldova "Vulturul" și s-a menținut hotărîrea din 24 iunie 2014 a judecătorei Bender.

La data de 25 ianuarie 2016 avocatul Grivneac Mihai, în interesele Asociației Obștești Asociația Vînătorilor din RM "Vulturul", a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea hotărîrilor instanțelor judecătorești cu

pronunțarea unei hotărâri noi conform căreia să fie recunoscut dreptul de proprietate a recurentului asupra bunurilor imobile aflate în litigiu sau după caz, remiterea pricinii la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de apel nu a luat în considerare proba prezentată, care confirmă cu certitudine, că bunurile imobile din litigiu aparțineau cu drept de proprietate recurentului, care au fost înregistrate la 15.09.1998 în Registrul bunurilor imobile a Biroului de Inventariere Tehnică Căușeni în baza Adeverinței de înregistrare a Statutului nr. 200 din 11.06.1993; a deciziei Primăriei sat. Copanca, rl Căușeni nr. 10/3 din 07.10.1998 și a hotărârii Adunării Generale a Societății din 1998.

Declară recurentul că, la 29.07.2003, același organ cadastral a radiat dreptul recurentului asupra acestor clădiri și construcții și la indicația Guvernului RM, conform alin. (3) a dispoziției nr. 112-d din 03.12.2002, le-a înregistrat după întreprinderea nou formată - ÎESS „Talmaza”, adică aceste bunuri imobile au fost trecute în folosul statului.

Consideră recurentul că, dobândirea dreptului la proprietate, în cazul dat, s-a efectuat contrar cerințelor art. 320 alin. (2) și (3) Cod civil, care stabilește modurile de dobândire a acestui drept, iar instanță de apel nu s-a expus asupra legalității modului de dobândire a dreptului de proprietate. Mai mult, din *demersul Cancelariei de Stat nr. 1903-697 din 11.09.2002* rezultă că, motiv de expropriere a servit omiterea termenului de reînregistrare a recurentului prevăzut de art. 46 alin.(3) din Legea cu privire la asociațiile obștești nr. 837-XIII din 17.05.1996, care prevede că, *asociațiile obștești care nu s-au reînregistrat în decursul unui an de la data intrării în vigoare - 23.01.1998 a prezentei Legi pierd statutul de persoană juridică*. Astfel, după părerea Guvernului (Cancelariei de Stat), recurentul nu mai era persoană juridică, ci era o *asociație neformală de persoane particulare*, iar patrimoniul ei a rămas fără stăpîn și trebuia să treacă în folosul statului, la indicația Guvernului RM.

Precizează că înscrierea dreptului de proprietate a ÎESS „Talmaza” asupra acestor bunuri imobile s-a efectuat în baza *dispoziției Guvernului nr. 112-d din 03.12.2002 și a actului de predare din 14.04.2003*, întocmit formal, numai datorită faptului că asemenea document, în astfel de cazuri (*reorganizarea sau lichidarea persoanei juridice*) este cerut în mod obligatoriu de către organul cadastral conform art. 41 alin.(2) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25.02.1998.

Declară că, în acest act nu este indicată persoana care a predat bunurile imobile ÎESS „Talmaza”. În opinia recurentului, această persoană nici nu putea fi indicată, deoarece pînă la 29.07.2003 (data înregistrării noului proprietar), bunurile imobile aparțineau Societății de Vînători Militari și dacă transmiterea lor se făcea în mod legal, în acest act trebuia să fie inclus președintele Asociației Vînătorilor „Vulturul” - Pemov Iurie.

Opinează recurentul că, actul de predare-primire în realitate demonstrează că totul s-a făcut unilateral și nelegitim. La fel, ilegal este și alin. (3) al dispoziției Guvernului RM nr. 112-d din 03.12.2002 prin care s-a dat indicație subalternului său - organului cadastral să înregistreze dreptul de proprietate asupra acestor bunuri imobile de către ÎESS „Talmaza”, ceia ce și s-a efectuat la 29.07.2003, cînd recurentul era deja reînregistrat și își redobîndi-se dreptul de persoană juridică.

Consideră recurentul că, aceste circumstanțe, esențiale pentru soluționarea corectă a cauzei date, nu au fost cercetate și elucidate pe deplin de către instanțele de judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a adoptat decizia recurată la data de 01 decembrie 2015, iar recursul a fost declarat la 25 ianuarie 2016, ceea ce denotă că recursul a fost declarat în termen.

Prin încheierea din 23 martie 2016 a Curții Supreme de Justiție, completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art.442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat de către avocatul Grivneac Mihai, în interesele Asociației Obștești Asociația Vânătorilor din Republica Moldova „Vulturul”, și va menține hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.445 alin.(1) lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Asociația Obștească Asociația Vânătorilor din Republica Moldova „Vulturul” a solicitat revendicarea bunurilor imobile de la Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură „Tighina”, obligarea Oficiului Cadastral Teritorial Căușeni de a înregistra bunurile imobile din litigiu după Asociația Obștească Asociația Vânătorilor din Republica Moldova „Vulturul”; încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată

Totodată, Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură „Tighina”, prin cererea reconvențională a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile.

Instanțele judecătorești, fiind investite cu judecarea pricinii în cauză, au ajuns la concluzia respingerii acțiunii inițiale și a cererii reconvenționale.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele considerente.

În susținerea concluziei enunțate, se reține că pe parcursul judecării pricinii s-a constatat că, la data de 04.02.1949 în satul Copanca, rl Căușeni a fost fondată gospodăria cinegetică.

Prin Hotărârea Sovietului Miniștrilor al RSS Moldovenești nr.111 din 04.02.1949, Consiliului Societății de Vânători Militari a regiunii Odessa i-au fost transmise în gestiune terenuri pentru vânătoare situate în sat. Copanca, rl Căușeni.

În perioada anilor 1949-1998, pe o parte din aceste terenuri, de către vânătorii militari, din mijloace financiare proprii au fost ridicate câteva construcții, printre care și două case de odihnă a vânătorilor, conform planului cadastral lit. „B” și lit. „V”, casa locativă, conform planului cadastral lit. „G” și ospătărie, conform planului cadastral lit. „A”.

De asemenea, Colegiul i-a considerat că prin Hotărârea Guvernului RM nr. 902 din 10.07.2002 a fost creată Întreprinderea Experimentală Silvocinergetică de Stat „Talmaza”.

La data de 29.07.2003 în baza dispoziției Guvernului RM din 112-9 din 03.12.2002 (f.d. 219, vol. II) și a actului de transmitere-primire din 14.04.2003 (f.d. 220, vol. II) a fost înregistrat dreptul de proprietate a Întreprinderii Experimentală Silvocinergetică de Stat „Talmaza” asupra clădirilor și construcțiilor, înregistrate la Biroul de Inventariere Tehnică Căușeni cu nr. 133 al dosarului de inventariere și evaluare a bunurilor imobile din sat. Copanca, rl Căușeni și anume asupra ospătăriei, conform planului cadastral lit. „A”, caselor de odihnă, conform planului cadastral lit. „B” și lit. „V”, și a altor construcții (depozitul), fiindu-le atribuite numerele cadastrale 7616200114.01, 7616200114.02, 7616200114.03, 7616200114.04, ulterior acestea fiind substituite cu nr. cadastrale 7161141161.01 (conform planului cadastral lit. „A”), 7161141161.02 (conform planului cadastral lit. „B”), 7161141161.03 (conform planului cadastral lit. „V”), 7161141161.04 (conform planului cadastral depozit).

Astfel, Colegiul reține că conform Registrului bunurilor imobile, dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile din litigiu aparține Întreprinderii Experimentală Silvocinergetică de Stat „Talmaza” anume în baza dispoziției Guvernului RM din 112-9 din 03.12.2002.

În atare circumstanțe, Colegiul decelează că fiind justă abordarea instanței de apel că Asociația Obștească Asociația Vânătorilor din Republica Moldova „Vulturul” nefiind proprietarul bunurilor imobile nu poate solicita revendicarea lor. Ori, nu se poate cere restituirea unor bunuri care de fapt nu aparțin.

Mai mult ca atât, Asociația Obștească Asociația Vânătorilor din Republica Moldova „Vulturul” nu poate înainta acțiune în revendicare împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Tighina”, deoarece nici aceasta nu poate avea calitate de pârât, din motiv că nu este posesorul bunurilor imobile solicitate de a fi revendicate, ultimele, după cum a indicat însuși reclamantul, se s-au aflat și se află în posesia reclamantului.

Respectiv, Colegiul indică că instanțele de judecată inferioare corect au stabilit că reclamantul nu poate solicita revendicarea bunurilor imobile atât timp cât reclamantul nu este proprietarul lor, mai mult că bunurile imobile niciodată nici nu au ieșit din posesia reclamantului.

Colegiul menționează că instanțele de judecată corect au aplicat la judecarea speței prevederile art.123 alin.(2) CPC, conform cărora, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în

instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Colegiul a stabilit că Asociația Obștească Asociația Vînătorilor din Republica Moldova „Vulturul” nefiind de acord cu dispoziția Guvernului RM din 112-9 din 03.12.2002, prin care dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile din litigiu a fost înregistrat după Întreprinderea Experimentală Silvocinergetică de Stat „Talmaza”, a contestat-o în instanța de judecată în ordinea contenciosului administrativ.

Prin încheierea din 17 iulie 2006 a Curții Supreme de Justiție (vol. III, f.d.128), cererea de chemare în judecată a Asociației Obștești Asociația Vînătorilor din Republica Moldova „Vulturul” a fost scoasă de pe rol.

Ulterior, Asociația Obștească Asociația Vînătorilor din Republica Moldova „Vulturul” a mai contestat dispoziția Guvernului RM din 112-9 din 03.12.2002 depunînd cerere de chemare în judecată în judecătoria Bender.

Pe parcursul judecării pricinii, reclamantul a renunțat la cerința înaintată și instanța de judecată, prin încheierea din 01 aprilie 2014, a încetat procesul civil (vol.III, f.d.89-90).

Astfel, la moment, actul administrativ în baza căruia Întreprinderea Experimentală Silvocinergetică de Stat „Talmaza” a înregistrat dreptul de proprietate asupra bunurilor în litigiu este în vigoare și produce efecte juridice, inclusiv și pentru reclamant.

De asemenea, Colegiul menționează că, Asociația Obștească Asociația Vînătorilor din Republica Moldova „Vulturul” a mai depus în instanța de judecată o acțiune prin care a solicitat radierea din registrul bunurilor imobile a înscrierii privind dreptul de proprietate a Întreprinderii Experimentale Silvocinergetică de Stat „Talmaza” asupra bunurilor imobile în litigiu.

Prin hotărîrea din 01 decembrie 2014 a Judecătoriei Căușeni acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost menținută hotărîrea din 01 decembrie 2014 a Judecătoriei Căușeni.

Prin încheierea din 23 septembrie 2015 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către Asociația Obștească Asociația Vînătorilor din Republica Moldova „Vulturul” a fost recunoscut ca fiind inadmisibil.

Respectiv, Colegiul relevă că, la moment s-a stabilit cu certitudine că atît actul de împrumut - dispoziția Guvernului RM din 112-9 din 03.12.2002, cît și înregistrarea dreptului de proprietate a Întreprinderii Experimentale Silvocinergetică de Stat „Talmaza” sunt în vigoare, în acest sens existînd hotărîri judecătorești.

Ca consecință, instanțele de judecată corect au concluzionat că nu există nici un temei legal pentru a înregistra dreptul de proprietate al reclamantului asupra bunurilor imobile în litigiu, atît timp cît este în vigoare titlul de proprietate asupra acestor bunuri a Întreprinderii Experimentale Silvocinergetică de Stat „Talmaza”, precum și acest titlu este înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

Răsturnarea puterii lucrului judecat, printr-o reluare a judecării într-o nouă acțiune între părți, determină o instabilitate a raporturilor juridice civile, care odată

stabilite printr-o hotărîre judecătorească cu caracter irevocabil, intră în sfera raporturilor de ordine publică, pe care părțile nu o pot modifica nici în situația în care ar exista acordul lor.

La acest capitol, Colegiul ține a invoca și practica CtEDO, care consideră că anularea unei decizii definitive, situație existentă în speța dată, ar încălca art. 6 din Convenție, din motiv că anularea unei decizii definitive este contrară principiului securității raporturilor juridice (cauza Popov 2 vs Moldova din 06.12.2005 nr. 19960/04; cauza Roșca vs Moldova din 22.03.2009 nr. 6267/02)

Astfel, Colegiul reține ca întemeiată concluzia instanțelor judecătorești în vederea respingerii cerințelor Asociației Obștești Asociația Vânătorilor din Republica Moldova „Vulturul” privind revendicarea imobilelor în litigiu din proprietatea nelegitimă a Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Tighina” și înregistrarea dreptului de proprietate a Asociației Obștești Asociația Vânătorilor din Republica Moldova „Vulturul” asupra bunurilor imobile în litigiu. Ori, atunci când instanțele judecătorești au dat o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor nu mai poate fi pusă în discuție.

Astfel, instanța de recurs conchide că argumentele recurentului expuse în cererea de recurs sînt declarative și nu pot servi drept temei de admitere a acestuia.

În consecință se constată că instanțele de judecată examinând prezenta cauză s-au expus asupra tuturor aspectelor juridice la probele administrate și corect au ajuns la concluzia ilegalității acțiunilor înaintate de Asociația Obștească Asociația Vânătorilor din Republica Moldova „Vulturul” și de Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură “Tighina”, astfel că toate criticele formulate în recurs sînt nejustificate.

Distinct de cele enunțate, se reține că hotărîrile instanțelor ierarhic inferioare sînt adoptate în limitele competenței sale, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, avînd la bază cumulul de probe, care au fost administrate cu respectarea normelor de drept procedural.

În asemenea împrejurări și avînd în vedere faptul că actele judecătorești emise de către instanțele judecătorești sînt întemeiate și legale, iar temeiurile invocate de către recurent sînt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărîrea primei instanțe și decizia instanței de apel.

În conformitate cu 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către avocatul Grivneac Mihai, în interesele Asociației Obștești Asociația Vânătorilor din Republica Moldova „Vulturul”.

Se menține hotărîrea din 24 iunie 2014 judecătorei Bender și decizia din 01 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare de judecată înaintată de Asociația Obștească Asociația Vânătorilor din Republica Moldova „Vulturul” împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Tighina” cu privire la revendicarea bunurilor imobile, obligarea Oficiului Cadastral Teritorial Căușeni la înregistrarea bunurilor imobile, încasarea prejudiciului moral și a

cheltuielilor de judecată și la cererea reconvențională depusă de Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură „Tighina” împotriva Asociației Obștești Asociația Vânătorilor din Republica Moldova „Vulturul” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadî

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic

Oleg Sternioală